

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/825 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 май 2018 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1036 за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, и на Регламент (ЕС) 2016/1037 относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Общоприложимите правила за защита срещу дъмпингов и субсидиран внос от държави, които не са членки на Съюза, се съдържат в регламенти (ЕС) 2016/1036 ⁽²⁾ и (ЕС) 2016/1037 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета (наричани заедно по-долу „регламентите“). Регламентите са приети в първоначалния си вид през 1968 г. и за последен път са били съществено изменени през 1996 г. след приключването на Уругвайския кръг от преговори, проведени в рамките на Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ). Предвид редицата изменения, внесени в регламентите след 1996 г., законодателите решиха да ги кодифицират от съображения за яснота и рационалност.
- (2) Въпреки че регламентите са изменени и кодифицирани, действието им не е било подлагано на основен преглед. Комисията започна преглед на регламентите с цел, наред с другото, да отрази по-добре нуждите на бизнеса в началото на 21-и век.
- (3) В резултат на този преглед някои разпоредби на регламентите следва да бъдат изменени с цел да бъдат подобрени прозрачността и предвидимостта, да бъдат предвидени ефективни средства за борба с ответните мерки на трети държави, да бъдат подобрени ефективността и прилагането и да бъде оптимизирана практиката във връзка с прегледите. Освен това в регламентите следва да бъдат включени някои практики, които се прилагат през последните години в контекста на антидъмпинговите разследвания и разследванията във връзка с изравнителни мита.
- (4) С цел да бъдат подобрени прозрачността и предвидимостта на антидъмпинговите разследвания и разследванията във връзка с изравнителни мита, страните, които ще бъдат засегнати от налагането на временни антидъмпингови и изравнителни мерки, и по-специално вносителите, следва да бъдат осведомявани за предстоящото налагане на подобни мерки. Освен това при разследвания, при които не е целесъобразно да се налагат временни мерки, е желателно страните да бъдат осведомявани достатъчно рано, че мерки няма да бъдат налагани. За да се ограничи рискът от съществено увеличение на вноса в периода на предварително разгласяване, Комисията следва да регистрира вноса, когато това е възможно. Когато се предвижда регистрация на внос в периода на предварително разгласяване, е необходимо да се вземат предвид нуждата от прогнозен анализ на съгответстващите рискове и вероятността тези обстоятелства да намалят оздравителния ефект на мерките. Освен това Комисията следва да събира

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (ОВ С 443, 22.12.2017 г., стр. 934) и позиция на Съвета на първо четене от 16 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 29 май 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55).

допълнителна статистическа информация на равнището на Интегрираната тарифа на Европейския съюз (ТАРИК), за да се осигури подходяща фактологична основа за анализа на вноса. Когато регистрацията не е възможна и в периода на изравняване субсидия и маржа, достатъчен за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза. Така грешките в изчисленията могат да бъдат поправени преди налагането на мерките.

- (5) През кратък срок преди налагането на временните мерки износителите или производителите следва да имат възможността да проверят изчисляването на техния индивидуален дъмпингов марж или на размера на подлежащата на изравняване субсидия и маржа, достатъчен за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза. Така грешките в изчисленията могат да бъдат поправени преди налагането на мерките.
- (6) С цел да се гарантира ефективността на средствата за борба с ответните мерки производителите от Съюза следва да могат да разчитат на регламентите, без да се опасават от ответни мерки от трети държави. Сега действащите разпоредби предвиждат при специални обстоятелства възможност за започване на разследване, без да е получена жалба, когато съществуват достатъчно доказателства за наличието на дъмпинг или на подлежащи на изравняване субсидии, както и на вреда и причинно-следствена връзка между тях. Подобни специални обстоятелства следва да включват и опасността от ответни мерки от трети държави.
- (7) Когато разследването не започва въз основа на жалба, Комисията следва да отправи към производителите от Съюза искане за предоставяне на информацията, необходима за напредъка на разследването, за да се гарантира наличието на достатъчно информация за провеждане на разследването в случай на опасност от ответни мерки от трети държави.
- (8) Трети държави все повече се намесват в търговията със суровини с цел да задържат суровините на своя територия в интерес на местните ползватели надолу по веригата, като например налагат експортни такси или като прилагат схеми за двойно ценообразуване. Подобна намеса нарушава допълнително търговията. Вследствие на това цените на суровините не отразяват действието на обичайните пазарни сили на предлагане и търсене на дадена суровина. В резултат на това производителите от Съюза търпят не само вреди от дъмпинга, но и допълнителни нарушения на търговията в сравнение с производителите надолу по веригата от трети държави, участващи в подобни практики. За да се осигури достатъчна защита на търговията, тези нарушения следва да се вземат предвид при определяне на нивото на митата, които да бъдат наложени.
- (9) Комисията следва да проверява за наличие на нарушения във връзка със суровините въз основа на получената жалба и Описа на ограниченията за износ на промишлени суровини на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) или на друга база данни на ОИСР, която заменя тази база данни и в която са посочени нарушения във връзка със суровините.
- (10) В рамките на Съюза подлежащите на изравняване субсидии са по принцип забранени съгласно член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Поради това подлежащите на изравняване субсидии, предоставяни от трети държави, нарушават особено силно търговията. С течение на времето размерите на държавните помощи, разрешени от Комисията, постепенно намаляха. При определяне на нивото на изравнителните мерки в общия случай повече не може да се прилага правилото за по-малкото мито.
- (11) Когато след приключването на разследването при прегледа при изтичането на срока на действие на мерките срокът на действие на мерките не бъде удължен, тъй като по време на разследването не са установени условията, необходими за удължаването му, митата върху преминалите митническо оформяне стоки, събрани по време на разследването, следва да бъдат възстановени на вносителите.
- (12) Когато е целесъобразно, Комисията следва да започне междинен преглед, когато промишлеността на Съюза е изправена пред увеличение на разходите в резултат на прилагането на по-високи социални и екологични стандарти. Освен това Комисията следва да започне междинен преглед и при промяна в обстоятелствата в държавите износители, свързани със социалните и екологичните стандарти. Например ако държава, спрямо която се прилагат мерките, се оттегли от многостранните споразумения за околната среда и от протоколите по тях, по които Съюзът е страна, или от спогодбите в рамките на Международната организация на труда (МОТ), изброени в приложение Ia към регламентите, разследването в рамките на междинния преглед би могло да доведе до оттеглянето на приемането на действащите гаранции. Обхватът на прегледа ще зависи от конкретното естество на промяната. Такива междинни прегледи могат да бъдат започнати и служебно.
- (13) Комисията може да приема тълкувателни известия, с които дава на евентуалните заинтересовани страни общи насоки относно прилагането на регламентите. В съответствие с установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз тези известия не са правно обвързващи и не променят повелителните норми на правото на Съюза. Въз основа на общите принципи на равно третиране и на законните очаквания Комисията прилага такива известия, но

с приемането им не може да се откаже от правото си на преценка в областта на общата търговска политика. Преди приемането на тези извещения Комисията следва да провежда консултации в съответствие с член 11, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Също така е възможно Европейският парламент и Съветът да изразят вижданията си.

- (14) Промислеността на Съюза следва повече да не се определя чрез позоваване на праговете за започване на разследване, определени в регламентите.
- (15) Комисията следва да гарантира, че всички засегнати страни разполагат с най-добрия възможен достъп до информация, като изгради информационна система, при която засегнати страни се уведомяват, когато към досиетата по разследванията е добавена нова неверителна информация, и като осигури достъп до такава информация за тези страни посредством интернет платформа.
- (16) Първоначалните разследвания, при които е установено, че дъмпинговият марж или размерът на подлежащата на изравняване субсидия е под праговете *de minimis*, следва да бъдат незабавно прекратявани по отношение на засегнатите износители, като по отношение на тези износители не се провеждат последващи разследвания при преглед.
- (17) Комисията следва да приема предложение за гаранция само когато е убедена, въз основа на прогнозен анализ, че с гаранцията действително се отстранява вредоносният ефект на дъмпинга.
- (18) Когато са налице условията за започване на разследване за заобикаляне на наложени мерки, вносът във всички случаи следва да бъде подложен на регистрационен режим.
- (19) Опитът с разследванията за заобикаляне на наложени мерки показва, че понякога за производителите на съответния продукт е установено, че те самите не участват в практики на заобикаляне, но вместо това са свързани с производител, към който се прилагат първоначалните мерки. В такива случаи не следва да се отказва освобождаване на производителите единствено на основание, че те са свързани с производител, към който се прилагат първоначалните мерки. Поради това следва да бъде премахнато условието, според което, за да бъдат освободени от прилагането на регистрационен режим или от мита с разширен обхват, производителите на съответния продукт следва да не бъдат свързани с производител, към който се прилагат първоначалните мерки. Освен това когато практиката за заобикаляне на мерките се осъществява в Съюза, фактът, че вносителите са свързани с производители, към които се прилагат мерките, не следва да бъде решаващ, когато се определя дали на вносителя може да бъде предоставено освобождаване.
- (20) Когато броят на производителите от Съюза е толкова голям, че е необходимо да се изготви извадка, извадката от производители следва да се подбира сред всички производители от Съюза, а не само сред подалите жалбата.
- (21) При нарушения във връзка със суровините, определени в член 7, параграф 2а от Регламент (ЕС) 2016/1036, изменен с настоящия регламент, Комисията следва да извърши проверка за наличие на интерес на Съюза, както се посочва в член 7, параграф 2б от същия регламент. Ако при определянето на нивото на митата съгласно член 7 от посочения регламент Комисията реши да приложи член 7, параграф 2 от същия регламент, тя следва да извърши проверката за наличие на интерес на Съюза в съответствие с член 21 от същия регламент въз основа на мерките, определени съгласно член 7, параграф 2.
- (22) При прилагането на проверката за наличие на интерес на Съюза възможността за изразяване на становище следва да се даде на всички производители от Съюза, а не само на подалите жалбата.
- (23) Годишният доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно прилагането от нейна страна на регламентите позволява редовно и своевременно наблюдение на инструментите за търговска защита. По този доклад следва да има обмен на мнения в Европейския парламент, който да обхваща и действието на инструментите за търговска защита. Съветът следва да може да присъства на този обмен.
- (24) Комисията следва да разшири прилагането и събирането на антидъмпингови и изравнителни мита, така че да се включи континенталният шелф на държава членка или изключителната икономическа зона, посочена от държава членка съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, при условие че продуктът, който е обект на мерките, се използва в някое от двете места с цел проучване или експлоатация на неживи природни ресурси на морското дъно и неговите недра или с цел производство на енергия от вода, течения и ветрове и при условие че продуктът, който е обект на мерките, се консумира там в значителни количества.

Намерението за разширяване на прилагането по този начин следва да бъде посочено в известието за образуване на производството и да бъде подкрепено от достатъчни доказателства в искането. За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за конкретизиране на реда и условията за прилагане и събиране на антидъмпингови и изравнителни мита. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

- (25) За целите на изменението на списъка, с който се определят нарушенията във връзка със суровините чрез добавяне на допълнителни нарушения, ако в Описа на ограниченията за износ на промишлени суровини на ОИСР или в друга база данни на ОИСР, която заменя този опис, бъдат посочени други нарушения във връзка със суровините освен включените в списъка, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за изменение на списъка на нарушения във връзка със суровините по член 7, параграф 2а от Регламент (ЕС) 2016/1036. Освен това, с цел да се реагира по подходящ начин на евентуално съществено увеличение на вноса в периода на предварително разгласяване, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за удължаване или намаляване на продължителността на периода на предварително разгласяване. Периодът на предварително разгласяване следва да се намали, ако възникне съществено увеличение на вноса, но Комисията не е в състояние да го преодолее. Въпреки това, ако не е имало съществено увеличение на вноса или ако Комисията е в състояние да го преодолее, периодът на предварително разгласяване следва да бъде удължен, за да се гарантира предвидимост за операторите в Съюза. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽²⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (26) Поради това регламенти (ЕС) 2016/1036 и (ЕС) 2016/1037 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) 2016/1036 се изменя, както следва:

- 1) В член 4, параграф 1 вводната част се заменя със следното:

„1. За целите на настоящия регламент терминът „промишленост на Съюза“ се тълкува като отнасящ се до производителите на сходните продукти от Съюза като цяло или до онези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял от общото производство на Съюза на тези продукти, при следните изключения:“.

- 2) Член 5 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„Жалбите могат да се подават и съвместно от промишлеността на Съюза или от всяко физическо или юридическо лице или сдружение, което няма правосубектност и действа от тяхно име, и от синдикални организации, или могат да бъдат подкрепени от синдикални организации. Това не засяга възможността промишлеността на Съюза да оттегли жалбата.“;

- б) вмъква се следният параграф:

„1а. Комисията улеснява достъпа до инструмента за търговска защита за разнородни и фрагментирани промишлени сектори, състоящи се предимно от малки и средни предприятия (МСП), посредством специално информационно бюро за съдействие на МСП, например чрез повишаване на осведомеността, чрез предоставяне на обща информация и разяснения относно процедурите и относно начините за подаване на жалба, чрез разпространяване на стандартни въпросници на всички официални езици на Съюза и чрез отговори на общи въпроси, които не са свързани с конкретни случаи.

Информационното бюро за съдействие на МСП предоставя на разположение стандартни статистически формуляри, които се подават за целите на проучване на представителността, и въпросници.“

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽²⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

3) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 7 първа алинея се заменя със следното:

„7. Производителите от Съюза, синдикалните организации, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10, както и представителите на страната на износа имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, която е предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от неговите държави членки, ако тази информация е от съществено значение за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 19 и се използва в разследването.“;

б) параграф 9 се заменя със следното:

„9. За процедури, започнати съгласно член 5, параграф 9, разследването приключва в рамките на една година, когато това е възможно. При всички случаи тези разследвания приключват в рамките на 14 месеца от започването им в съответствие с констатациите, направени съгласно член 8 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 9 за окончателните мерки. Времето рамка на разследванията съвпада с финансовата година, когато е възможно, особено когато са засегнати разнородни и фрагментирани сектори, състоящи се предимно от МСП.“;

в) добавят се следните параграфи:

„10. От производителите от Съюза на сходния продукт се изисква да оказват съдействие на Комисията при разследванията, започнати съгласно член 5, параграф 6.

11. Комисията създава длъжността на служител по изслушването, чиито правомощия и задължения се определят в приет от Комисията мандат и който гарантира ефективното упражняване на процедурните права на засегнатите страни.“

4) Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Временни мита могат да бъдат налагани, ако:

а) е започната процедура в съответствие с член 5;

б) има известие за това и на засегнатите страни са предоставени достатъчно възможности да представят информация и да изразят становище в съответствие с член 5, параграф 10;

в) е направено предварително положително установяване на дъмпинг и настъпила вследствие от него вреда за промишлеността на Съюза; и

г) интересите на Съюза налагат намеса с оглед предотвратяване на причиняването на вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни от започването на процедурата и обикновено не по-късно от седем месеца, но във всички случаи не по-късно от осем месеца от започването на процедурата.

Временни мита не се налагат в рамките на три седмици от изпращането на информацията в съответствие с член 19а на засегнатите страни (период на предварително разгласяване). Предоставянето на подобна информация не засяга съответните решения, които Комисията може да вземе впоследствие.

До 9 юни 2020 г. Комисията прави преглед на въпроса, дали в периода на предварително разгласяване е имало съществено увеличение на вноса и дали, ако е имало такова увеличение, то е причинило допълнителна вреда на промишлеността на Съюза въпреки мерките, които Комисията евентуално е взела въз основа на член 14, параграф 5а и член 9, параграф 4. Комисията използва по-специално данните, събрани въз основа на член 14, параграф 6, както и всяка имаща отношение информация, с която разполага. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 23а, с който изменя продължителността на периода на предварително разгласяване на две седмици в случай на съществено увеличение на вноса, което е причинило допълнителна вреда, и на четири седмици, ако случаят не е такъв.

Комисията оповестява на своя уебсайт намерението си да наложи временни мита, включително информация за възможните митнически ставки, и едновременно с това предоставя на засегнатите страни информацията съгласно член 19а.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„2а. Когато се разглежда въпросът, дали мито, което е по-ниско от дъмпинговия марж, би било достатъчно за отстраняване на вредата, Комисията отчита дали има нарушения във връзка със суровините по отношение на разглеждания продукт.

За целите на настоящия параграф нарушения във връзка със суровините са следните мерки: схеми за двойно ценообразуване, експортни такси, допълнителна такса за износ, квоти за износ, забрана за износ, фискален данък върху износа, изисквания за лицензиране, минимална износна цена, намаляване или отнемане на правото на възстановяване на данъка върху добавената стойност (ДДС), ограничения на мястото на митническото оформяне за износители, списък на одобрени износители, задължение по отношение на вътрешния пазар, минен добив от затворен тип, ако цената на дадена суровина е значително по-ниска в сравнение с цените на представителните пазари на международно равнище.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 23а за изменение на настоящия регламент чрез добавяне на допълнителни нарушения във връзка със суровините в списъка по втора алинея от настоящия параграф, ако в Описа на ограниченията върху износа на промишлени суровини на ОИСР или в друга база данни на ОИСР, която заменя този опис, бъдат посочени други видове мерки.

Разследването обхваща всяко нарушение във връзка със суровините, определено във втора алинея от настоящия параграф, за съществуването на което Комисията има достатъчно доказателства съгласно член 5.

За целите на настоящия регламент отделната суровина, независимо дали е непреработена или преработена, включително енергията, за която е установено нарушение, трябва да съставлява не по-малко от 17 % от разходите за производството на разглеждания продукт. За целите на това изчисление се използва цената на суровината, при която няма нарушение, както е установена на представителните пазари на международно равнище.

2б. Когато Комисията, въз основа на цялата предоставена информация, може ясно да заключи, че е в интерес на Съюза размерът на временните мита да се определи в съответствие с параграф 2а от настоящия член, параграф 2 от настоящия член не се прилага. Комисията активно търси от засегнатите страни информация, която ѝ дава възможност да определи дали да се прилага параграф 2 или 2а от настоящия член. Във връзка с това Комисията разглежда цялата имаща отношение информация, като например свободния капацитет в страната на износа, конкуренцията за суровини и ефекта върху веригите за доставки за дружествата от Съюза. При липса на съдействие Комисията може да заключи, че е в съответствие с интереса на Съюза да се прилага параграф 2а от настоящия член. При извършване на проверката за наличие на интерес на Съюза в съответствие с член 21 се отделя специално внимание на този въпрос.

2в. Когато маржът на вредата се изчислява на базата на целева цена, използваната целева печалба се определя, като се вземат предвид фактори като равнището на доходност преди увеличението на вноса от страната, обект на разследването, нивото на доходност, необходимо за покриване на пълните разходи и инвестициите, научноизследователската и развойна дейност и иновациите, както и нивото на доходност, което може да се очаква при нормални условия на конкуренция. Във всеки случай този марж на печалба не може да бъде по-малък от 6 %.

2г. При определяне на целевата цена надлежно се отразяват действителните производствени разходи на промишлеността на Съюза, които произтичат от многостранни споразумения за околната среда и протоколите към тях, по които Съюзът е страна, или от конвенциите на Международната организация на труда (МОТ), изброени в приложение Ia към настоящия регламент. Освен това се вземат под внимание необхванатите от параграф 2в от настоящия член бъдещи разходи, които произтичат от тези споразумения и конвенции и които промишлеността на Съюза ще направи през периода на прилагане на мярката съгласно член 11, параграф 2.“

5) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато има предварително положително установяване на дъмпинг и вреда, Комисията може в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен.

В такъв случай и докато подобна гаранция е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1, или окончателни мита, наложени съгласно член 9, параграф 4, според случая, не се прилагат за вноса на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите и последващите му изменения.

Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не надвишава необходимото за отстраняване на дъмпинговия марж и е по-ниско от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

Когато се преценява дали увеличение на цените по такива гаранции, което е по-ниско от дъмпинговия марж, би било достатъчно за отстраняването на вредата, се прилага съответно член 7, параграфи 2а, 2б, 2в и 2г.;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Освен при изключителни обстоятелства, гаранциите не могат да бъдат предлагани по-късно от пет дни преди края на срока, в който могат да бъдат направени забележките съгласно член 20, параграф 5, така че да се гарантира възможността за изразяване на становище на други страни.“;

в) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Предложените гаранции може и да не се приемат, ако приемането им бъде сметнато за нецелесъобразно, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям или по други причини, включително свързани с общата политика, сред които по-специално принципите и задълженията, установени в многостранни споразумения за околната среда и протоколите към тях, по които Съюзът е страна, и конвенциите на МОТ, изброени в приложение Ia към настоящия регламент. Съответният износител може да бъде уведомен за мотивите за отказа да се приемат предложените от него гаранции и да получи възможност да изрази становището си по тях. Мотивите за отказа се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят неповерителна версия на гаранцията, която е достатъчно подробна по смисъла на член 19, така че тя да може да бъде предоставена на засегнатите страни по разследването, на Европейския парламент и на Съвета.

Освен това преди приемането на подобно предложение на промишлеността на Съюза се дава възможност за изразяване на становище по отношение на основните характеристики на гаранцията.“

б) В член 9 параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. При процедури, започнати съгласно член 5, параграф 9, вредата обикновено се счита за незначителна, ако съответният внос представлява по-малко от установените в член 5, параграф 7 обеми. Процедурата се прекратява незабавно, когато се установи, че дъмпинговият марж е под 2 %, изразен като процент от експортната цена.

4. Когато окончателно установените факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена от него вреда, и интересът на Съюза изисква намеса в съответствие с член 21, Комисията налага окончателно антидъмпингово мито, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3. Когато се прилагат временни мита, Комисията започва процедурата не по-късно от един месец от изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Размерът на антидъмпинговото мито не може да надхвърля установения дъмпингов марж, но следва да бъде по-малък от маржа, когато това по-ниско мито би било достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза. Прилага се съответно член 7, параграфи 2а, 2б, 2в и 2г.

Когато Комисията не е регистрирала внос, но установи, въз основа на анализ на цялата съответна информация, с която разполага при приемането на окончателни мерки, че през периода на предварително разглеждане има допълнително съществено увеличение на вноса, обект на разследването, тя включва допълнителната вреда, произтичаща от това увеличение, при определянето на маржа на вредата за период, не по-дълъг от посочения в член 11, параграф 2.“

7) Член 11 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„Преглед при изтичане на срока на действие се предприема, когато в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на срока на действие на мерките вероятно ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. За наличието на такава вероятност може например да указват доказателства за продължаващ дъмпинг и вреда или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи изцяло или отчасти на наличието на мерки, или доказателства, че положението на износители или условията на пазара са такива, че биха указали на вероятност от по-нататъшен вредоносен дъмпинг, или доказателства за продължаващи нарушения във връзка със суровините.“;

б) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„Ако срокът на действие на мерките изтече след разследване съгласно параграф 2, митата, събрани върху преминалите митническо оформяне стоки от датата на започване на разследването, се възстановяват, при условие че към националните митнически органи бъде отправено искане за възстановяване и то бъде прието от тях в съответствие с приложимото митническо законодателство на Съюза относно възстановяването и опрощаването на мита. Възстановяването не води до плащане на лихви от страна на съответните национални митнически органи.“

8) Член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. Разследванията съгласно настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или на друга засегната страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, предвидени в параграф 1 от настоящия член. Разследванията започват с регламент на Комисията, който съдържа и указания за митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 14, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато засегнатата страна или държава членка е подала искане, оправдаващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.“;

б) в параграф 4 първа, втора, трета и четвърта алинея се заменят със следното:

„4. Внесените стоки не подлежат на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерки, когато се търгуват от дружества, ползващи се с освобождаване.

Исканията за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в сроковете, установени с регламента на Комисията, съгласно който е започнало разследването.

Когато практиката, процесът или дейността по заобикалянето се осъществява извън Съюза, на производителите на разглеждания продукт, за които е установено, че не участват в практиките на заобикаляне, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, може да бъде предоставено освобождаване.

Когато практиката, процесът или дейността по заобикалянето се осъществява вътре в Съюза, на вносителите, които могат да докажат, че не участват в практиките на заобикаляне, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, може да бъде предоставено освобождаване.“

9) Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Съгласно настоящия регламент могат да се приемат специални разпоредби, по-специално във връзка с общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*), както и във връзка с прилагането и събирането на антидъмпингово мито в континенталния шелф на държава членка или в изключителната икономическа зона, посочена от държава членка съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право.

(*) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Считано от започването на разследването и след като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за регистриране на вноса, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрацията. Регистрационен режим по отношение на внос се въвежда по искане на промишлеността на Съюза, подкрепено с достатъчно доказателства, оправдаващи подобно действие. Регистрационен режим може също така да се въведе по собствена инициатива на Комисията. Регистрационният режим се въвежда с регламент. В този регламент се определят целта на действието и ако е целесъобразно, очакваният размер на евентуалното бъдещо задължение. Изискването за регистриране на вноса не може да бъде въведено за срок, надвишаващ девет месеца.“;

в) вмъква се следният параграф:

„5а. Комисията регистрира вноса съгласно параграф 5 от настоящия член по време на периода на предварително разгласяване по член 19а, освен когато разполага с достатъчно доказателства по смисъла на член 5, че не са изпълнени изискванията на член 10, параграф 4, буква в) или г). При вземането на решение във връзка с регистрационния режим Комисията анализира по-специално информацията, събрана въз основа на кодовете по Интегрираната тарифа на Европейския съюз (ТАРИК), създадени за продукта, обект на разследването, в съответствие с параграф 6 от настоящия член.“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки ежесечно докладват на Комисията за вноса на продукти, които са обект на разследване или спрямо които се прилагат мерки, както и за сумите от събраните в съответствие с настоящия регламент мита. При започване на разследване съгласно член 5 Комисията създава съответните кодове по ТАРИК за продукта, обект на разследването. Държавите членки използват тези кодове по ТАРИК, за да докладват за вноса на продукта, обект на разследването, считано от започването на разследването. При получаване на конкретно мотивирано искане от засегнатата страна Комисията може да реши да ѝ предостави обобщение с неупореден характер на информацията за общия размер на обема и стойностите на вноса на съответните продукти.“;

д) добавя се следният параграф:

„8. Когато Комисията възнамерява да приеме документ с общи насоки към евентуалните заинтересовани страни относно прилагането на настоящия регламент, се извършва обществена консултация в съответствие с член 11, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. Европейският парламент и Съветът също могат да изразят вижданията си.“

10) Въмъква се следният член:

„Член 14а

Континентален шелф или изключителна икономическа зона

1. Антидъмпингово мито може да бъде наложено и за всеки дъмпингов продукт, доставен в значителни количества на изкуствен остров, фиксирана или плаваща инсталация или друга конструкция в континенталния шелф на държава членка или в изключителната икономическа зона, посочена от държава членка съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, когато тази доставка би причинила вреда на промишлеността на Съюза. Комисията приема акт за изпълнение за определяне на условията, при които се дължат такива мита, както и процедурите, свързани с уведомяването за такива продукти и декларирането им, както и с плащането на такива мита, включително тяхното събиране, възстановяване и опрощаване (митнически инструмент). Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 3.

2. Комисията налага митата, посочени в параграф 1, само считано от датата, на която поражда действие митническият инструмент, посочен в параграф 1. Чрез отделна публикация в *Официален вестник на Европейския съюз* Комисията уведомява всички икономически оператори, че митническият инструмент е породил действие.“

11) В член 17 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато броят на производителите от Съюза, износителите или вносителите, типове продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на извадки, които са статистически валидни, предвид наличната по време на подбора информация, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието разследване е възможно в рамките на наличното време.

2. Окончателният подбор на страните, типове продукти или сделките съгласно разпоредбите относно изготвянето на извадка се прави от Комисията. За да е възможен обаче подборът за целите на представителната извадка, се предпочита изборът на извадка след консултация и със съгласието на засегнатите страни, ако тези страни са изразили интерес в рамките на една седмица от започването на разследването и в същия срок са предоставили на разположение достатъчно информация.“

12) Въмъква се следният член:

„Член 19а

Информация при налагането на временните мерки

1. Производителите от Съюза, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и представителите на страната на износа могат да поискат информация относно планираното налагане на временни мита. Исканията за предоставяне на такава информация се отправят писмено в срока, определен в известието за започване на разследване. Информацията се предоставя на тези страни три седмици преди налагането на временните мита. Информацията включва обобщение на предложените мита само за сведение, подробни данни за изчисляването на дъмпинговия марж и на маржа, който е достатъчен, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза, като се отчита надлежно необходимостта да се изпълняват задълженията за защита на поверителността, съдържащи се в член 19. Страните разполагат със срок от три работни дни от предоставянето на тази информация, за да изразят становище относно точността на изчисленията.

2. При намерение да не се налагат временни мита, а да бъде продължено разследването, засегнатите страни се информират за намерението да не бъдат налагани мита три седмици преди изтичането на срока за налагане на временни мита, посочен в член 7, параграф 1.“

13) Член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. За да се осигури надеждна база, въз основа на която Комисията да отчете всички мнения и цялата информация при вземането на решение дали налагането на мерките е в интерес на Съюза, производителите от Съюза, синдикалните организации и вносителите и техните представителни сдружения, както и представителните организации на купувачите и потребителите могат, в рамките на сроковете, определени в известието за започване на антидъмпингова процедура, да изразят интерес и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо обобщение се предоставя на другите страни, посочени в настоящия член, като последните имат право на отговор по нея.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Страните, които са предприели действия в съответствие с параграф 2, могат да изразят становище по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези становища трябва да бъдат получени в рамките на 15 дни от началната дата на прилагане на мерките, като становищата или подходящи обобщения от тях се предоставят на други страни, които имат право на отговор по тях.“

14) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. При надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация по смисъла на член 19 Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишен доклад относно прилагането и изпълнението на настоящия регламент.

Докладът включва информация относно прилагането на временни и окончателни мерки, прекратяването на разследвания без налагане на мерки, гаранциите, подновените разследвания, прегледите, значителните нарушения и контролните посещения и дейността на различните органи, отговарящи за наблюдението на прилагането на настоящия регламент и изпълнението на произтичащите от него задължения. Докладът обхваща също така използването на инструменти за търговска защита от трети държави, насочени срещу Съюза, и обжалванията на наложените мерки. Той включва дейностите на служителя по изслушването към генерална дирекция „Търговия“ на Комисията и тези на информационното бюро за съдействие на МСП, свързани с прилагането на настоящия регламент.

Докладът включва и начина, по който социалните и екологичните стандарти се разглеждат и вземат предвид в разследванията. Тези стандарти включват установените в многостранните споразумения в областта на околната среда, по които Съюзът е страна, и в конвенциите на МОТ, изброени в приложение Ia към настоящия регламент, както и равностойното национално законодателство на страната на износа.“;

б) добавя се следният параграф 4:

„4. До 9 юни 2023 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета преглед на прилагането на член 7, параграф 2а, член 8, параграф 1 и член 9, параграф 4, включващ оценка на това прилагане. Когато е целесъобразно, този преглед може да бъде придружен от законодателно предложение.“

15) Въмъква се следният член:

„Член 23а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от две години от 8 юни 2018 г. и може да бъде упражнено само веднъж.

Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 2а, се предоставя на Комисията за срок от пет години от 8 юни 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграфи 1 и 2а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*).

5. Веднага след приемането на делегиран акт Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегираните актове, приети съгласно член 7, параграфи 1 и 2а, влизат в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

Член 2

Регламент (ЕС) 2016/1037 се изменя, както следва:

1) В член 9, параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. За целите на настоящия регламент понятието „промишленост на Съюза“ се тълкува като отнасящо се до производителите на сходните продукти от Съюза като цяло или до онези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял от общото производство на Съюза на тези продукти, при следните изключения:“

2) Член 10 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 след първа алинея се добавя следната алинея:

„Жалбите могат да се подават и съвместно от промишлеността на Съюза или от всяко физическо или юридическо лице или сдружение, което няма правосубектност и действа от тяхно име, и от синдикални организации, или могат да бъдат подкрепени от синдикални организации. Това не засяга възможността промишлеността на Съюза да оттегли жалбата.“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Комисията улеснява достъпа до инструмента за търговска защита за разнородни и фрагментирани промишлени сектори, състоящи се предимно от малки и средни предприятия (МСП), посредством специално информационно бюро за съдействие на МСП, например чрез повишаване на осведомеността, чрез предоставяне на обща информация и разяснения относно процедурите и относно начините за подаване на жалба, чрез разпространение на стандартни въпросници на всички официални езици на Съюза и чрез отговори на общи въпроси, които не са свързани с конкретни случаи.

Информационното бюро за съдействие на МСП предоставя на разположение стандартни статистически формуляри, които се подават за целите на проучване на представителността, и въпросници.“

3) Член 11 се изменя, както следва:

а) в параграф 7 първа алинея се заменя със следното:

„7. Производителите от Съюза, правителството на държавата на произход и/или износ, синдикалните организации, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на ползвателите и потребителите, които са изразили интерес в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, могат, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, която е предоставена на Комисията от страна по разследването, която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от неговите държави членки, ако тази информация е от съществено значение за представяне на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 29 и се използва в разследването.“;

б) параграф 9 се заменя със следното:

„9. За производствата, образувани съгласно член 10, параграф 11, разследването приключва в рамките на една година, когато това е възможно. При всички случаи тези разследвания приключват в рамките на 13 месеца от образуването им в съответствие с констатациите, направени съгласно член 13 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 15 за окончателните мерки. Времето на разследванията съвпада с финансовата година, когато е възможно, особено когато са засегнати разнородни и фрагментирани сектори, състоящи се предимно от МСП.“;

в) добавят се следните параграфи:

„11. От производителите от Съюза на сходния продукт се изисква да оказват съдействие на Комисията при разследванията, започнати съгласно член 10, параграф 8.

12. Комисията създава длъжността на служител по изслушването, чиито правомощия и задължения се определят в приет от Комисията мандат и който гарантира ефективното упражняване на процедурните права на засегнатите страни.“

4) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Временни мита могат да бъдат налагани, ако:

а) е образувано производство в съответствие с член 10;

б) има известие за това и на засегнатите страни са предоставени достатъчни възможности да представят информация и да представят коментари в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея;

в) е направена предварителна констатация, че за внесен продукт са ползвани подлежащи на изравняване субсидии и че вследствие на това е настъпила вреда за промишлеността на Съюза; и

г) интересите на Съюза налагат намеса с оглед предотвратяване на причиняването на вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни от образуването на производство и не по-късно от девет месеца от образуването на производство.

Размерът на временното изравнително мито съответства на общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, който е предварително установен.

Когато въз основа на цялата предоставена информация Комисията може категорично да стигне до предварително заключение, че не е в интерес на Съюза да налага временно мито в този размер, се налагат временни изравнителни мита в достатъчен размер, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза, ако той е по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии.

Временни мита не се налагат в рамките на период от три седмици след изпращането на информацията по член 29а на засегнатите страни (период на предварително разгласяване). Предоставянето на подобна информация не засяга съответните решения, които Комисията може да вземе впоследствие.

До 9 юни 2020 г. Комисията прави преглед на въпроса, дали в периода на предварително разгласяване е имало съществено увеличение на вноса и дали, ако е имало такава увеличение, то е причинило допълнителна вреда на промишлеността на Съюза въпреки мерките, които Комисията евентуално е взела въз основа на член 24, параграф 5а и член 15, параграф 1. Комисията използва по-специално данните, събрани въз основа на член 24, параграф 6, както и всяка имаща отношение информация, с която разполага. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 32б, с който изменя продължителността на периода на предварително разгласяване на две седмици в случай на съществено увеличение на вноса, което е причинило допълнителна вреда, и на четири седмици, ако случаят не е такъв.

Комисията оповестява на своя уебсайт намерението си да наложи временни мита, включително информация за възможните митнически ставки, и едновременно с това предоставя на засегнатите страни информацията съгласно член 29а.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Когато маржът на вредата се изчислява на базата на целева цена, използваната целева печалба се определя, като се вземат предвид фактори като равнището на доходност преди увеличението на вноса от държавата, обект на разследването, нивото на доходност, необходимо за покриване на пълните разходи и инвестициите, научноизследователската и развойна дейност и иновациите, както и нивото на доходност, което може да се очаква при нормални условия на конкуренция. Във всеки случай този марж на печалба не може да е по-малък от 6 %.

1б. При определяне на целевата цена надлежно се отразяват действителните производствени разходи на промишлеността на Съюза, които произтичат от многостранни споразумения за околната среда и протоколите към тях, по които Съюзът е страна, или от конвенциите на Международната организация на труда (МОТ), изброени в приложение Ia към настоящия регламент. Освен това се вземат под внимание необхванатите в параграф 1а от настоящия член бъдещи разходи, които произтичат от тези споразумения и конвенции и които промишлеността на Съюза ще направи през периода на прилагане на мярката съгласно член 18, параграф 1.“

5) Член 13 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато има предварителна констатация за наличието на субсидиране и вреда, Комисията може в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция, съгласно което:

а) държавата на произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки спрямо последните от нея; или

б) износителите се задължават да преразгледат цените си или да прекратят износа за съответния район, докато този износ се ползва от подлежащи на изравняване субсидии, ако с това се отстранява вредоносният ефект на субсидиите.

В такъв случай и докато подобна гаранция е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 12, параграф 3, или окончателни мита, наложени съгласно член 15, параграф 1, в зависимост от случая, не се прилагат за съответния внос на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите и последващите му изменения.

Увеличението на цените по такива гаранции не надвишава необходимото за компенсиране на подлежащите на изравняване субсидии.

Когато въз основа на цялата предоставена информация Комисията може категорично да стигне до временно заключение, че не е в интерес на Съюза да определя увеличението на цените по такива гаранции в съответствие с параграф 1, трета алинея от настоящия член, увеличението по тези гаранции е по-малко от размера на подлежащите на изравняване субсидии, при условие че подобно увеличение е достатъчно за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза.“;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Освен при изключителни обстоятелства гаранциите не могат да бъдат предлагани по-късно от пет дни преди края на срока, в който могат да бъдат направени забележките съгласно член 30, параграф 5, така че да се гарантира възможността за коментари на други страни.“;

в) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Предложените гаранции може и да не се приемат, ако приемането им бъде сметнато за нецелесъобразно, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям или по други причини, включително свързани с общата политика, сред които по-специално принципите и задълженията, определени в многостранни споразумения за околната среда и протоколите към тях, по които Съюзът е страна, и конвенциите на МОТ, изброени в приложение Ia към настоящия регламент. Износителят и/или правителството на държавата на произход и/или износ може да бъдат уведомени за мотивите за отказа да се приемат предложените гаранции и да получат възможност да представят коментарите си по тях. Мотивите за отказа се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят неверителна версия на тази гаранция, която е достатъчно подробна по смисъла на член 29, така че тя да може да бъде предоставена на засегнатите страни по разследването, Европейския парламент и Съвета.

Освен това преди приемането на подобно предложение на промишлеността на Съюза се дава възможност да представи коментари по отношение на основните характеристики на гаранцията.“

6) В член 14 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се счита за *de minimis*, ако е по-малък от 1 % *ad valorem*. Въпреки това при разследвания относно внос от развиващи се държави *de minimis* прагът е 2 % *ad valorem*.“

7) В член 15, параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии.

Когато въз основа на цялата предоставена информация Комисията може категорично да заключи, че не е в интерес на Съюза да определя размера на мерките в съответствие с трета алинея, размерът на изравнителното мито е по-малък, при условие че подобно по-ниско мито е достатъчно за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза.

Когато Комисията не е регистрирала внос, но установи, въз основа на анализ на цялата съответна информация, с която разполага при приемането на окончателни мерки, че през периода на предварително разгласяване има допълнително съществено увеличение на вноса, обект на разследването, тя включва допълнителната вреда, произтичаща от това увеличение, при определянето на маржа на вредата за период, не по-дълъг от посочения в член 18, параграф 1.“

8) В член 18, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Ако срокът на действие на мерките изтече след разследване съгласно настоящия член, митата, събрани върху преминалите митническо оформяне стоки от датата на започване на разследването, се възстановяват, при условие че към националните митнически органи бъде отправено искане за възстановяване и то бъде прието от тях в съответствие с приложимото митническо законодателство на Съюза относно възстановяването и опрощаването на мита. Възстановяването не води до плащане на лихви от страна на съответните национални митнически органи.“

9) Член 23 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 първа алинея се заменя със следното:

„4. Разследванията съгласно настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или на друга засегната страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член. Разследванията започват с регламент на Комисията, който съдържа и указания за митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 24, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато засегната страна или държава членка е подала искане, обосновоало започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.“;

б) в параграф 6 втора и трета алинея се заменят със следното:

„Когато практиката, процесът или дейността по заобикалянето се осъществява извън Съюза, на производителите на съответния продукт, за които е установено, че не участват в практиките на заобикаляне, определени в параграф 3, може да бъде предоставено освобождаване.

Когато практиката, процесът или дейността по заобикаляне се осъществява вътре в Съюза, на вносителите, които могат да докажат, че не участват в практиките на заобикаляне, определени в параграф 3, може да бъде предоставено освобождаване.“

10) Член 24 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Съгласно настоящия регламент могат да се приемат специални разпоредби, по-специално във връзка с общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*), както и във връзка с прилагането и събирането на изравнително мито в континенталния шелф на държава членка или в изключителната икономическа зона, посочена от държава членка съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право.

(*) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Считано от започване на разследването и след като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за регистриране на вноса, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрацията. Регистрационен режим по отношение на вноса се въвежда по искане на промишлеността на Съюза, подкрепено с достатъчно доказателства, обосноваващи подобно действие. Регистрационен режим може също така да се въведе по собствена инициатива на Комисията. Регистрационният режим се въвежда с регламент на Комисията. В този регламент се определят целта на действието и ако е целесъобразно, очакваният размер на евентуалното бъдещо задължение. Изискването за регистриране на вноса не може да бъде въведено за срок, надвишаващ девет месеца.“;

в) вмъква се следният параграф:

„5а. Комисията регистрира вноса съгласно параграф 5 от настоящия член по време на периода на предварително разгласяване по член 29а, освен когато разполага с достатъчно доказателства по смисъла на член 10, че не са изпълнени изискванията на член 16, параграф 4, буква в) или г). При вземането на решение във връзка с регистрационния режим Комисията анализира по-специално информацията, събрана въз основа на кодовете по Интегрираната тарифа на Европейския съюз (ТАРИК), създадени за продукта, обект на разследването, в съответствие с параграф 6 от настоящия член.“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки ежесечно докладват на Комисията за вноса на продукти, които са обект на разследване или спрямо които се прилагат мерки, както и за сумите от събраните в съответствие с настоящия регламент мита. При започване на разследване съгласно член 10 Комисията създава съответните кодове по ТАРИК за продукта, обект на разследването. Държавите членки използват тези кодове по ТАРИК, за да докладват за вноса на продукта, обект на разследването, считано от започването на разследването. При получаване на конкретно мотивирано искане от засегнатата страна Комисията може да реши да ѝ предостави резюме с неупореден характер на информацията за общия размер на обема и стойностите на вноса на съответните продукти.“;

д) добавя се следният параграф:

„8. Когато Комисията възнамерява да приеме документ с общи насоки към евентуалните заинтересовани страни относно прилагането на настоящия регламент, се извършва обществена консултация в съответствие с член 11, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. Европейският парламент и Съветът също могат да изразят вижданията си.“

11) Вмъква се следният член:

„Член 24а

Континентален шелф на държава членка или изключителна икономическа зона

1. Изравнително мито може също да бъде наложено и за всеки субсидиран продукт, доставен в значителни количества на изкуствен остров, фиксирана или плаваща инсталация или друга конструкция в континенталния шелф на държава членка или в изключителната икономическа зона, посочена от държава членка съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, когато тази доставка би причинила вреда на промишлеността на Съюза. Комисията приема акт за изпълнение за определяне на условията, при които се дължат такива мита, както и процедурите, свързани с уведомяването за такива продукти и декларирането им, както и с плащането на такива мита, включително тяхното събиране, възстановяване и опрощаване (митнически инструмент). Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

2. Комисията налага митата, посочени в параграф 1, само считано от датата, на която поражда действие митническият инструмент, посочен в параграф 1. Чрез отделна публикация в *Официален вестник на Европейския съюз* Комисията уведомява всички икономически оператори, че митническият инструмент е породил действие.“

12) В член 27 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато броят на производителите от Съюза, износителите или вносителите, типове продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на извадки, които са статистически валидни, предвид наличната информация по време на подбора, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието разследване е възможно в рамките на наличното време.

2. Окончателният подбор на страните, типове продукти или сделките съгласно разпоредбите относно изготвянето на извадка се прави от Комисията. За да е възможен обаче подборът за целите на представителната извадка, се предпочитат изборът на извадка след консултация и със съгласието на заинтересованите страни, ако тези страни са изразили интерес в рамките на една седмица от започването на разследването и в същия срок са предоставили на разположение достатъчно информация.“

13) Въмъква се следният член:

„Член 29а

Информация при налагането на временни мерки

1. Производителите от Съюза, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и държавата на произход и/или износ могат да поискат информация относно планираното налагане на временни мита. Исканията за предоставяне на такава информация се отправят писмено в срока, определен в известието за започване на разследване. Информацията се предоставя на тези страни три седмици преди налагането на временните мита. Информацията може да включва: обобщение на предложените мита само за сведение, подробни данни относно изчисляването на размера на субсидията и на маржа, който е достатъчен, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза, като се отчита надлежно необходимостта да се изпълняват задълженията за защита на поверителността, съдържащи се в член 29. Страните разполагат със срок от три работни дни от предоставянето на тази информация, за да представят коментари по точността на изчисленията.

2. При намерение да не се налагат временни мита, а да бъде продължено разследването, засегнатите страни се информират за намерението да не бъдат налагани мита три седмици преди изтичането на срока за налагане на временни мита, посочен в член 12, параграф 1.“

14) Член 31 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. За да се осигури надеждна база, въз основа на която Комисията да отчете всички мнения и цялата информация при вземането на решение дали налагането на мерките е в интерес на Съюза, производителите от Съюза, синдикалните организации и вносителите и техните представителни сдружения, както и представителните организации на ползвателите и потребителите могат, в рамките на сроковете, определени в известието за образуване на производството във връзка с изравнително мито, да изразят интерес и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо резюме се предоставя на другите страни, посочени в настоящия член, като последните имат право на отговор по нея.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Страните, които са предприели действия в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на 15 дни от началната дата на прилагане на съответните мерки, като коментарите или подходящо резюме от тях се предоставят на други страни, които имат право на отговор по тях.“

15) Въмъкват се следните членове:

„Член 32а

Доклад

1. При надлежно зачитане на изискването за защита на поверителната информация по смисъла на член 29 Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишен доклад относно прилагането и изпълнението на настоящия регламент.

Докладът включва информация относно прилагането на временни и окончателни мерки, прекратяването на разследвания без налагане на мерки, гаранциите, подновените разследвания, прегледите, значителните нарушения и контролните посещения и дейността на различните органи, отговарящи за наблюдението на прилагането на настоящия регламент и изпълнението на произтичащите от него задължения. Докладът обхваща също така използването на инструменти за търговска защита от трети държави, насочени срещу Съюза, и обжалванията на наложените мерки. Той включва дейностите на служителя по изслушването към генерална дирекция „Търговия“ на Комисията и тези на информационното бюро за съдействие на МСП, свързани с прилагането на настоящия регламент.

Докладът включва и начина, по който социалните и екологичните стандарти се разглеждат и вземат предвид в разследванията. Тези стандарти включват установените в многостранните споразумения в областта на околната среда, по които Съюзът е страна, и в конвенциите на МОТ, изброени в приложение Ia към настоящия регламент, както и равностойното национално законодателство на държавата износител.

2. До 9 юни 2023 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета преглед на прилагането на член 12, параграф 1, трета и четвърта алинея, член 13, параграф 1, трета и четвърта алинея и член 15, параграф 1, трета и четвърта алинея, включващ оценка на това прилагане. Когато е целесъобразно, този преглед може да бъде придружен от законодателно предложение.

Член 32б

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 12, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от две години от 8 юни 2018 г. и може да бъде упражнено само веднъж.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 12, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*).
5. Веднага след приемането на делегиран акт Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
6. Делегираните актове, приети съгласно член 12, параграф 1, влизат в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

Член 3

Приложението към настоящия регламент се добавя като приложение Ia към регламенти (ЕС) 2016/1036 и (ЕС) 2016/1037.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Настоящият регламент се прилага за всички разследвания, за които известията за образуване на производство съгласно член 5, параграф 9 от Регламент (ЕО) 2016/1036 или член 10, параграф 11 от Регламент (ЕС) 2016/1037 са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* след датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

L. PAVLOVA

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ Ia

КОНВЕНЦИИ НА МОТ, ПОСОЧЕНИ В НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ

1. Конвенция № 29 относно принудителния или задължителния труд (1930 г.)
  2. Конвенция № 87 за синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране (1948 г.)
  3. Конвенция № 98 за правото на организиране и на колективно договаряне (1949 г.)
  4. Конвенция № 100 за равенството в заплащането (1951 г.)
  5. Конвенция № 105 относно премахването на принудителния труд (1957 г.)
  6. Конвенция № 111 относно дискриминацията в областта на труда и професиите (1958 г.)
  7. Конвенция № 138 относно минималната възраст за приемане на работа (1973 г.)
  8. Конвенция № 182 относно забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд (1999 г.)“
-